

IN MEMORIAM

Dr. Kriszbacher Ildikó egyetemi tanár

(1964–2012)

Dr. Kriszbacher Ildikó, a Pécsi Tudományegyetem egyetemi tanára, az Egészségtudományi Kar dékánhelyettese, az Egészségtudományi Intézet intézetigazgatója, az Egészség-Akadémia főszerkesztő-helyettese életének 48. évében elhunyt.

Az élet törvénye, hogy megérkezünk erre a világra, és ha lejárt az időnk, el kell távoznunk. Egy élet, egy embertársunk elvesztése mégis mindig váratlanul ér bennünket, értetlenül és megdöbbenve állunk a hír hallatán: elment, nincs többé. Szeretnénk azt hinni, hogy nem igaz, az nem lehet, hogy nem lép be többé az ajtón, nem mosolyog ránk, nem szól hozzánk.

Mindannyian végigjárjuk az utat, de ez az út, a sorsunk egyedi és megismételhetetlen. Ildikónak tragikusan rövid út jutott. Fájdalmasan fiatalon, pályája csúcsán távozott közülünk. Eltökélttség és határozottság jellemezte őt, merészen választott magának sorsot, és ezt a sorsot be is teljesítette.

Kriszbacher Ildikó szakmai életútja a Pécsi Tudományegyetemhez, illetve jogelődjéhez kötődik. A magyar egészségügy területén egyedülálló, példaértékű pályát futott be. Munkáját klinikai ápolóként kezdte, majd asszisztensként dolgozott. Felsőfokú tanulmányait diplomás ápoló, később egyetemi okleveles ápoló szakon végezte. 2006-ban doktori fokozatot szerzett, majd sikeresen habilitált. Az ápolási gyakorlatot segítő tudományos tevékenysége elismeréseképpen 2011-ben - az ápolási szakterületen Magyarországon elsőként és mindeztidáig egyedülként - egyetemi tanári kinevezést kapott.

A betegágnál végzett munka mellett 1997 óta részt vett a hallgatók oktatásában is. Természetes volt számára, hogy elméleti tudását és gyakorlati tapasztalatait továbbadja. De nemcsak ismeretanyagot kaptak tőle a hallgatók, hanem mintát, követendő példát is; bizonyosságot arra, hogy vannak lehetőségek ezen az embert próbálóan nehéz, de gyönyörű pályán.

Kiváló szervezőkészsége, precizitása megnyilvánult az intézeti munka, az oktatás szervezésében is. Aktívan bekapcsolódott a karon folyó kutatásokba is. A rá jellemző nagy energiával dolgozott tudományos munkáin; rövid, de igen eredményes tudományos munkássága 234 publikációval, 45-ös impakt faktórral és 172 idézettséggel jellemezhető.

Az oktatás és kutatás mellett több tudományos-közéleti megbízásnak is eleget tett. Az Egészségtudományi Kar vezetésében dékánhelyettesként és intézetigazgatóként vállalt feladatot. Követésre méltó elkötelezettséggel dolgozott az Egészségtudományi Doktori Iskola létrehozásáért és működéséért, a Doktori Iskola tőrzstagja és titkára volt. Sok egyetemi kolléga és az ország szinte minden területéről hozzánk jövő egészségügyi szakember élvezhette precíz, de kedves segítségét tudományos minősítésének útvesztőiben.

Hallatlan profizmussal szerkesztette az Egészség Akadémia nevét viselő tudományos lapot. Mély elhivatottsággal vezette a Pécsi Tudományegyetem tehetséggondozó programját. Munkájának emlékére ezt a programot a jövőben a Pécsi Tudományegyetem Kriszbacher Ildikó Tehetséggondozó Programjának fogjuk nevezni.

Az egyetemi feladatok ellátása mellett számos szakmai bizottságban tevékenykedett, több hazai és nemzetközi tudományos szervezet tagja volt. A Pécsi Akadémiai Bizottság Egészségtudományi Munkabizottságának titkára volt 2008 óta. 2000-től a Magyar Ápolási Egyesület Baranya megyei vezetőségi tagja, 2002-től a Magyar Ápolástudományi Társaság vezetőségi tagja, a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara Baranya Megyei Területi Szervezetének elnöke volt. Munkásságát elismerések és kitüntetések sora kísérte.

Méltósággal viselt sors volt az övé, és úgy ment el, ahogy élt. Bízott abban és mi is bízunk abban, hogy a rá jellemző küzdeni tudás, az akarat legyőzi a gyilkos kórt. Nem tudtunk, nem tudhattunk segíteni neki.

Emlékezzünk rá úgy, ahogy ő szeretné: a határozott, energikus és kedves emberre, aki mindig komolyan hitt a telefonján szóló dal mondanivalójában - „s ha utad egyszer a végéhez ér, ne felejtse el, hogy honnan jöttél.”